

РОЗДІЛ V. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2018-3-14>

УДК 343.22:329.78(477)

ВИКОРИСТАННЯ ТЕРМІНІВ «ГРУПА» ТА «ОБ'ЄДНАННЯ» ДЛЯ ПОЗНАЧЕННЯ МОЛОДІЖНИХ НЕФОРМАЛЬНИХ УТВОРЕНЬ, ЧЛЕНАМИ ЯКИХ УЧИНЯЮТЬСЯ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПІД ЧАС РОЗРОБЛЕННЯ ВІДПОВІДНИХ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ МЕТОДИК

Ларкін М.О., к.ю.н., доцент

*Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
malark777@ukr.net*

У статті на підставі тривіневого підходу здійснена спроба обґрунтування використання термінів «група» та «об'єднання» для позначення молодіжних неформальних структур, що вчиняють кримінальні правопорушення, під час розроблення різних за ступенем узагальнення криміналістичних методик. Пропонується в контексті криміналістичного дослідження всі молодіжні неформальні формування кримінальної спрямованості поділити на два види – «кримінальна молодіжна неформальна група» й «кримінальне молодіжне неформальне об'єднання». Подано визначення зазначених понять.

Ключові слова: група, об'єднання, кримінальне правопорушення, неформал, молодь, криміналістична методика.

USE OF THE TERMS “GROUP” AND “ASSOCIATIONS” FOR DESIGNATION OF YOUTH INFORMAL FORMATIONS, MEMBERS OF WHICH MAKE CRIMES, DURING DEVELOPING RELEVANT CRIMINALISTICS METHODS

Larkin M.A.

*Zaporizhzhia National University, str. Zhukovskoho, 66, Zaporizhzhia, Ukraine
malark777@ukr.net*

The unambiguous understanding and perception of terms is extremely necessary like a guarantee of clarity and effectiveness of the developed criminalistics recommendations. That is why the process of creating complex and separate criminalistics methods for investigating criminal offenses committed by informal youth should begin precisely with the definition of the terms used to refer to the social phenomena under consideration. The use of the terms “group” and “association” when developing the methodology (methods) for investigating criminal offenses committed by informal youth, in determining their organizational formations, is a real necessity for avoiding polysemias and synonymy, which are now present in many publications of scholars, dealing with informal issues.

On the basis of the three-level approach (linguistic, socio-philosophical, legal) an attempt was made to justify the use of the terms “group” and “association” to designate youth informal structures that commit criminal offenses in developing different degrees of generalization of criminalistics techniques. These three levels allow us to understand the argumentation of introducing the terms “group” and “association” into the existing forensic terminology system.

It is noted that “group” and “association” are two forms of existence of a social formation, social structures that carry out their activities within a certain subculture (pseudo culture) and are different: 1) belonging to a certain subculture (pseudo culture); 2) the number of its members, that is, the number of persons included in this structure; 3) its organizational component (control system, subordination, notifications, communications, contacts, information, etc.); 4) directions and forms of its activity; 5) the

planning and scale of its goals and actions; 6) programs, experience and consequences of the committed crimes.

It is noted that in interpreting these terms and proposals on their introduction into criminalistics science, attention should be paid to the legislative definitions of the concepts of “committing a crime by a group of persons”, “committing a crime by prior conspiracy by a group of persons”, “committing an offense by an organized group” and “committing a crime as a criminal offender organization”, and it is within the framework of these legislative constitutions provided for by the Criminal Code of Ukraine, all youth informal formations of criminal orientation can be divided into two types of “Criminal youth informal group” and “Criminal youth informal association”. The “criminal youth informal group” covers such forms of complicity as “committing a crime by a group of persons”, “committing a crime by a prior conspiracy by a group of persons”, “committing an offense by an organized group», and «criminal youth informal association”, “committing crime is a criminal organization”.

Definitions of concepts “criminal youth informal group” and “criminal youth informal association” are offered.

Key words: group, association, criminal offense, informal, youth, criminalistics method.

Питання термінології є дійсно проблемою для всіх фахових досліджень у царині наук кримінально-правового циклу, зокрема й криміналістики. Українська необхідна однозначність розуміння й сприйняття термінів – запорука ясності та дієвості розроблюваних криміналістичних рекомендацій. Ось чому процес створення комплексних та окремих криміналістичних методик розслідування кримінальних правопорушень, що вчиняються неформальною молоддю, має починатися саме з визначення використовуваних термінів для позначення соціальних явищ, що розглядаються.

Натепер питанням розкриття й розслідування кримінальних правопорушень, що вчиняються членами молодіжних неформальних утворень, присвятили праці такі науковці, як П.В. Агапов, Є.В. Альохін, У.Н. Ахмедов, В.І. Бояров, І.М. Білоус, В.О. Давидов, В.О. Єршов, В.С. Капіца, О.М. Коршунова, Г.В. Костильова, О.С. Пудовіков, Д.А. Сафонов, Д.Г. Скоріков, О.В. Холопов, О.В. Шлегель та ін.

Метою статті є обґрунтування доцільності використання термінів «група» та «об'єднання» для позначення молодіжних утворень, членами яких учиняються кримінальні правопорушення, у контексті розроблення відповідних методик їх розслідування.

Загальновідомо, термін – це слово (словосполучення), що є точним визначенням певного поняття будь-якої спеціальної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільного життя тощо [1, с. 1293]. Використання саме термінів «група» та «об'єднання» під час розроблення методики (методик) розслідування кримінальних правопорушень, які вчиняються неформальною молоддю, у процесі визначення їхніх організаційних утворень становить реальну необхідність для уникнення полісемії та синонімії, що наявні зараз у багатьох публікаціях науковців, які займаються неформал-проблематикою.

Має сенс скористатися трирівневим методом обґрунтування їх використання під час визначення вказаних понять:

- лінгвістичним (їх етимологія і тлумачення);
- соціально-філософським (їх уживання власне в соціології та філософії);
- юридичним (позиціонування цих термінів у правовій науці).

Саме трирівневий підхід варто вважати необхідним і достатнім для обґрунтування введення та закріплення певних термінів у науково-практичній сфері сучасної юриспруденції, якою сьогодні й постає перед нами криміналістична наука. Зазначені три рівні дають змогу зрозуміти аргументацію введення термінів «група» та «об'єднання» в наявну криміналістичну терміносистему.

Перший рівень (*лінгвістичний*). Спочатку наведемо й проаналізуємо етимологію зазначених термінів за М. Фасмером (його етимологічним словником). Макс Фасмер (Max Vasmer) – один із найвідоміших етимологів. Оскільки цей словник уперше вийшов німецькою мовою й

тільки пізніше перекладений російською (2-е видання у 80-х роках минулого століття), то й процитуємо його мовою цього перекладу. Отже, «група, заимств. из нем. Gruppe, которое в свою очередь заимств. из франц. groupe, ит. gruppo ...«ком» [2, с. 464]. При цьому терміна «объединение» цей словник не містить, тому його відсутність змусила скористатися логікою його побудови шляхом складання двох частин: «об-, употребляется в качестве приставки» [3, с. 96] та «*единый*, заимств. из слав., ср. ст.-слав. *ЮДИНЪ*, вместо русск. *один*» [4, с. 9].

Тепер приступимо до аналізу цих термінів. В Академічному тлумачному словнику (1970–1980) в 11 т. знаходимо: «*группа* – 1. Кілька осіб, тварин або предметів, що знаходяться разом, близько один біля одного. 2. Сукупність предметів, речовин, явищ і т. ін., внутрішньо об'єднаних на основі спільності, подібності властивостей, ознак і т. ін. 3. Сукупність осіб, об'єднаних спільною метою, ідеєю, працею і т. ін.» [5, с. 182]; «*об'єднання* – 1. Ціле, що склалося на основі з'єднання, поєднання чого-небудь. 2. Організація людей на основі спільної мети, завдань; спілка» [6, с. 494]. У тлумачному словнику А.О. Івченка подаються аналогічні значення для терміна «група» [7, с. 78], проте тлумачення поняття «об'єднання» відсутнє, а подається тільки дієслово «об'єднувати» [7, с. 289], а саме: «1. з'єднувати в одно ціле; робити єдиним, цілим; 2. сполучати між собою; 3. містити в собі; мати у своєму складі; 4. згуртовувати, єднати на ґрунті спільності мети, поглядів, інтересів; 5. робити подібним, схожим (за певними спільними ознаками)».

Однак під час тлумачення значення юридичних термінів за основу варто брати чинну нормативну базу та фахові довідники й керуватися саме ними.

Рівень другий (*соціально-філософський*). ХХІ століття настільки швидко перегортає сторінки історії людства та змінює світогляд сучасної людини й реалії сучасного соціуму, що ми іноді навіть не встигаємо усвідомити й зрозуміти ці зміни. Проте ще на початку ХХ ст. німецький філософ Макс Шелер (*Scheler, 1874–1928 pp.*) звертав увагу на філософію культури, «соціологію знання», моральні цінності, установки щодо ставлення до Бога, релігії, світу, цінностей, дійсності й пов'язував їх із певними формами суспільного, державного та економічного життя [8, с. 517].

Соціологи виявляли й виявляють інтерес саме до проблематики «неформальності» як такої, розглядаючи її під кутом виникнення й розвитку цього явища, що підтверджує велика кількість публікацій і дисертаційних робіт. Серед фахівців цієї галузі необхідно згадати Макса Вебера (*Weber, 1864–1920 pp.*) [8, с. 61] і Фердинанда Тенніса (*Tönnies, 1855–1936 pp.*) [8, с. 451], які вже в ті часи переймалися проблематикою суспільства і спільнот, релігії та культури. І якщо перший розвивав поняття *ідеального типу, аскетизму*, то другий чітко розділяв *спільність і суспільство*, вважаючи, що суспільство вироджується в міру зникнення різних форм життя в спільностях.

Габріель Тард (*Tarde, 1843–1904 pp.*), відомий французький криміналіст і соціолог, уважав, що основною функцією соціального життя є ініціатива (нововведення) та наслідування (мода і традиція). Психологізуючи спільні відносини, він наголошував, що основними соціальними процесами є *конфлікти, пристосовування й наслідування*, за допомогою яких індивід освоює норми, цінності й нововведення [8, с. 448; 9].

Ф.М. Достоевський у відомому творі «Злочин і покарання» через думки та вчинки Родіона Раскольнікова, якого досить умовно можна вважати прообразом деяких неформалів сьогодення, дає нам змогу зрозуміти процес перетворення молодого людини на злочинця, вбивцю та грабіжника. І тут ми бачимо, на що письменник звертає увагу свого читача. Передусім автор дає досить «прозорі» ім'я й прізвище своєму герою. У їх основу письменник закладає такі поняття, як *рід, родина, розкол*, тобто розрив зі своєю родиною, із соціумом, що підштовхує його до пошуку *винних* і водночас призводить до власної моральної та фізичної виснаженості: «Він був задавлений бідністю...» [10, с. 127], уникає «усякого товариства» [10, с. 136], стає «мономаном» [10, с. 156], а не опорою і надією родини. Власні зовнішність і вигляд, голодування змушують таку людину не бачити навколо себе нічого, крім негативного,

і «пестити» в собі тільки бажання помсти, що й відбувається – усвідомлені криваве вбивство та пограбування.

У процесі розвитку людства змінюються і його імперативи (вимоги, накази, закони тощо). Сучасні умови нашого буття, які зараз формують наш соціум, є соціокультурними пластами нового інформаційного суспільства та його соціальних спільнот, котрі інколи презентують себе як різного роду неформальні мікро- й макроструктури. Неформальні спільноти будують і розвивають власні, тільки їм притаманні, філософії, релігії, моральні настанови, погляди, думки, ідеї тощо, впроваджують (принаймні максимально використовують усі свої можливості для цього) у життя оточуючих, через що часто конфліктують із суспільством, не знаходячи в ньому підтримки та порозуміння. Отже, усталеною є думка, що будь-яку особу формують її сім'я, рідні, близькі, навколишнє середовище, спільноти й суспільство загалом (як макросередовище, де існують певні традиції, економічні умови, політичні погляди, релігійні пріоритети, культура, мораль і закони).

Сучасне суспільство продовжує впливати на світогляд людства. Особливості поглядів молодіжного соціуму все частіше виражаються через субкультури, де панують настрої руйнації наявних традицій, спонтанні реакції на несприйняття оточення, що, у свою чергу, сприяє самоорганізації молоді в неформальні структурні одиниці, певні соціоутворення, причому іноді дуже небезпечні (злочинні).

Рівень третій (*юридичний*) – найважливіший під час розроблення методики розслідування, оскільки саме зараз ми маємо обґрунтувати введення термінів «група» та «об'єднання» як найбільш вдалих із погляду криміналістичної науки, адже саме вони будуть використані в процесі дослідження кримінальних правопорушень, скоюваних представниками неформальних структур і/або їхніми окремими представниками (особою або особами). Тобто ми маємо знайти й довести необхідність використання саме тих термінів, які б однозначно розумілися всіма суб'єктами криміналістичної діяльності.

Під час розроблення методики розслідування кримінальних правопорушень, що вчиняються представниками неформальних прошарків сучасного соціуму, потрібно дати відповіді на питання:

- як, чому в особі неформала зароджуються незадоволеність, протест, агресивність і наміри злочинного характеру, їхня мотивація тощо;
- що або хто провокує представників неформалітету до протиправної, злочинної поведінки;
- на що або на кого саме молода людина неформальних поглядів спрямовує весь свій негативний потенціал;
- як саме відбувається згуртування представників субкультур у «групи» й/або «об'єднання» кримінальної спрямованості, адже від цього може залежати кваліфікація вчиненого.

Тому дуже важливою стає аргументація того, яке молодіжне неформальне формування варто визнати «групою», а яке – «об'єднанням» у рамках проведення криміналістичного дослідження.

Крім того, вводячи певну термінологію до будь-якої науки, у цьому випадку криміналістики (її розділу – криміналістичної методики), пам'ятаємо про необхідність її узгодженості з уже наявною криміналістичною терміносистемою і чинним законодавством (і насамперед із Кримінальним кодексом (далі – КК) України [11]).

Розуміння процесу організації небезпечних, потенційно кримінальних, неформальних угруповань і форм їх подальшого існування й діяльності є дуже важливим для юристів. Наприклад, якщо нещодавно суспільство сприймало субкультуру «*графіті*» як неформалів-

художників, майже митців, то зараз це не зовсім так. Триєднання «графіті»-Інтернет-наркобізнес стало новацією: перші «малюють» будь-де й будь-коли відповідні адреси; другі створюють сайти, забезпечуючи пошук клієнтів, а треті розповсюджують наркотичні засоби. Що це? Об'єднання, група чи окремі особи? На це й багато інших питань мають відповісти правоохоронні органи, оскільки кваліфікація злочину – це велика відповідальність перед законослухняними громадянами будь-якої цивілізованої країни, запорука їхньої безпеки. Проте криміналістична наука має ідентифікувати ці спільноти в межах своєї фахової терміносистеми. Саме адекватні текстуальні нововведення є запорукою якості й ефективності криміналістичних рекомендацій.

На наш погляд, ці два поняття, ці два терміни – «група» та «об'єднання» – найдоцільніше вживати під час позначення молодіжних неформальних структур, яким притаманні протест, агресивність, епатажність, настрої помсти всім і всьому, що асоціюється неформалами з чимось ворожим, стає провокуючим мотивом для подальших, досить часто неочікуваних реакцій і непрогнозованих злочинних дій.

Так уже історично склалося, що неформалітет як явище нашого буття зародився на тлі найрізноманітніших субкультур. І цілком зрозуміло, що їх представники не могли не створювати якісь формування, структури. Сьогодні вони набули різних назв: група, загін, об'єднання, рух, партія, орден, організація, осередок, структура, угруповання тощо. І цей синонімічний ряд продовжується, навіть просто поповнюється з додаванням «власних» імен та особливих назв. Тому, виходячи з логіки тлумачення й статусу неформальних одиниць із позицій їх власного самовизначення, під час проведення спеціальних криміналістичних досліджень як ключові й найбільш прийнятні варто розглядати поняття-терміни «група» та «об'єднання».

«Група» й «об'єднання» – це дві форми існування соціоструктур, соціоутворень, що здійснюють свою діяльність у межах певної субкультури (псевдокультури) і відрізняються:

- належністю до конкретної субкультури (псевдокультури);
- кількістю своїх членів, тобто кількістю осіб, які входять до цієї структури;
- її організаційним складником (системи керівництва, підпорядкування, оповіщення, зв'язків, контактів, інформування тощо);
- напрямками та формами своєї діяльності;
- плановістю й масштабністю своїх цілей і дій;
- програмами, досвідом і наслідками вчинених кримінальних правопорушень.

Варто також пам'ятати про те й урахувати те, що під час тлумачення зазначених термінів і пропозицій щодо їх уведення в криміналістичну науку потрібно акцентувати увагу на законодавчих визначеннях понять «вчинення злочину групою осіб», «вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб», «вчинення злочину організованою групою» й «вчинення злочину злочинною організацією». І саме в межах цих законодавчих конструкцій, передбачених ст. 28 КК України [11], усі молодіжні неформальні структури кримінальної спрямованості можна поділити на два види: «кримінальна молодіжна неформальна група» й «кримінальне молодіжне неформальне об'єднання». При цьому «кримінальна молодіжна неформальна група» охоплює такі форми співучасті, як «вчинення злочину групою осіб», «вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб», «вчинення злочину організованою групою», а «кримінальне молодіжне неформальне об'єднання» – «вчинення злочину злочинною організацією». Молоддю ж, відповідно до Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», є громадяни України віком від 14 до 35 років [12].

Тому під час розроблення методик розслідування кримінальних правопорушень, що вчиняються членами молодіжних неформальних груп (об'єднань), пропонуємо такі визначення цих понять:

«Кримінальна молодіжна неформальна група – тимчасово згуртована на будь-якій неформальній ідеології організаційна структура кількістю від 2 осіб і більше, віком 14–35 років, метою існування й діяльності якої є небезпечне для конкретних осіб і суспільства загалом асоціальне протистояння нормам соціуму шляхом учинення кримінальних правопорушень відповідно до своїх поглядів, уподобань, теорій, цілей, настанов тощо».

«Кримінальне молодіжне неформальне об'єднання» – згуртоване на основі будь-якої неформальної ідеології стійке соціоформування (з кількістю своїх членів від 5 осіб і більше, віком 14–35 років) з розвиненою структурою, ієрархією, плануванням заходів, демонструванням своєї агресивності й протестних дій, що призводять до конфліктів і вчинення кримінальних правопорушень».

ЛІТЕРАТУРА

1. Кусайкіна Н., Цибульник Ю., Дубічинський В. Сучасний тлумачний словник української мови. Харків: ВД «ШКОЛА», 2014. 784 с.
2. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. Москва: Прогресс, 1986. Т. 1. С. 576.
3. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. Москва: Прогресс, 1987. Т. 3. С. 832.
4. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. Москва: Прогресс, 1986. Т. 2. С. 672.
5. Словник української мови / П.Й. Горецький, А.А. Бурячок, Г.М. Гнатюк, Н.І. Швидка. Київ: Наукова думка, 1971. Т. 2: Г – Ж. 550 с.
6. Словник української мови / П.Й. Горецький, А.А. Бурячок, Г.М. Гнатюк, Н.І. Швидка. Київ: Наукова думка, 1974. Т. 5: Н – О. 840 с.
7. Івченко А.О. Тлумачний словник української мови. Харків: Фоліо, 2004. 540 с.
8. Губский Е.Ф., Кораблева Г.В., Лутченко В.А. Философский энциклопедический словарь. Москва: ИНФРА-М, 2006. 570 с.
9. Тард Г. Преступник и преступление. Сравнительная преступность. Преступления толпы. Москва: ИНФРА-М, 2004. 391 с.
10. Достоевский Ф.М. Преступление и наказание. Харьков: ООО «Клуб Семейного Досуга», 2012. 912 с.
11. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.
12. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні: Закон України від 05.02.1993 № 2998-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 16. Ст. 167.

REFERENCES

1. Kusaikina N., Tsybulnyk Yu. and Dubichynskyi V. (2014), *Suchasnyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy* [Modern Ukrainian Dictionary], VD “SHKOLA”, Kharkiv, Ukraine.
2. Fasmer M. (1986), *Yetimologichnyi slovar russkoho iazyka* [Etymological Dictionary of the Russian Language], Progress, Moscow, Vol. 1, pp. 576.
3. Fasmer M. (1987), *Yetimologichnyi slovar russkogo iazyka* [Etymological Dictionary of the Russian Language], Progress, Moscow, Vol. 3, pp. 832.
4. Fasmer M. (1986), *Yetimologichnyi slovar russkogo iazyka* [Etymological Dictionary of the Russian Language], Progress, Moscow, Vol. 2, pp. 672.

5. Horetskyi P.Y., Buriachok A.A., Hnatiuk H.M. and Shvydka N.I. (1971), *Slovnnyk ukrainskoi movy* [Ukrainian Dictionary], Vol. 2: H – G, Naukova dumka, Kyiv, Ukraine.
6. Horetskyi P.Y., Buriachok A.A., Hnatiuk H.M. and Shvydka N.I. (1974), *Slovnnyk ukrainskoi movy* [Ukrainian Dictionary], Vol. 2: N – O, Naukova dumka, Kyiv, Ukraine.
7. Ivchenko A.O. (2004), *Tlumachnyi slovnnyk ukrainskoi movy* [Modern Ukrainian Dictionary], Folio, Kharkiv, Ukraine.
8. Gubskiy E.F., Korableva H.V. and Lutchenko V.A. (2006), *Filosofskiy yentsyklopedychnyi slovar* [Encyclopedic Dictionary of Philosophy], INFRA-M, Moscow, Russia.
9. Tard G. (2004), *Prestupnik i prestuplenie. Sravnitelnaia prestupnost. Prestuplenia tolpy* [Criminal and crime. Comparative crime. Mob crimes], INFRA-M, Moscow, Russia.
10. Dostoevskiy F.M. (2012), *Prestuplenie i nakazanie* [Crime and Punishment], ООО «Клуб Семейного Досуга», Kharkiv, Ukraine.
11. (2001), “Criminal Code of Ukraine”: Law of Ukraine on 05.04.2001 № 2341-III, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 25–26, art. 131.
12. (1993), “On Promotion of Social Formation and Development of Ukrainian Youth”: Law of Ukraine on 05.02.1993 № 2998-XII, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, no. 16, art. 167.

DOI <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2018-3-15>

УДК 343.22:343.91:343.95:351.74

ВИВЧЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА ЗАСАДА ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Сінельнік Р.В., к.ю.н., доцент

*Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
adv_rvs@rambler.ru*

У статті обґрунтовується поєднання правової та психологічної наук. Проаналізовано необхідність володіння працівниками правоохоронних органів спеціальними знаннями в галузі правової психології, її значення в проведенні досудового розслідування й подальшого судового розгляду. Досліджено етапи вивчення психологічної характеристики особистості злочинця, зокрема, у процесі формування свідчень під час проведення допиту злочинця та інших учасників кримінального провадження. Наголошується на важливості дослідження проблем, пов'язаних із закономірностями психіки у сфері права.

Ключові слова: особистість злочинця, працівник правоохоронних органів, слідчий, правова психологія, слідчі дії, допит, свідчення.

STUDY OF PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF PERSONALITY OF THE OFFENDER AS AS FUNDAMENTAL FORM OF EMPLOYEE ACTIVITY LAW-ENFORCEMENT AGENCIES

Sinielnik R.V.

*Zaporizhzhya National University, str. Zukovsky, 66, Zaporizhzhya, Ukraine
adv_rvs@rambler.ru*

The article substantiates the combination of legal and psychological sciences. The necessity of knowledge of law enforcement bodies by special knowledge in the field of legal psychology, its importance in the conduct of pre-trial investigation and further judicial review is analyzed. The stages of studying the psychological characteristics of the personality of the offender, in particular, during the process of